

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH. AS SECOND CLASS MATTER.

Mr. 32.

Parkland, Wash. 12te August, 1898.

8de Aarg.

Er din Hjertedør opladt?

„Se, jeg staar for Døren og banker; derjem usgen hører min Røst og oplader Døren, til ham vil jeg gaa ind og holde Nødvær med ham, og bli med mig.“
Joh. Kap. 3, 20.

Hvillet Dyb af Naade og Kjærlighed aubendbarer ikke disse Ord! Jesus Kristus, Guds Søn, vor Herre, han, som blev givet hen for vore Overtrædelser og opreist til vor Retfærdiggjørelse, og som nu sidder ved Faderens højre Haand, han træder i disse Ord nær hen til enhver af os: „Se, jeg staar for Døren og banker!“

Det er, som om hans Hjerte brænder efter at kunne drage alle Mennesker til sig. Det synes ham ikke nok, at han engang blev en Forsønning for den hele Verdens Synd, og at han ved sin Død paa Korset aabnede os alle Adgang til Guds Naades og Herlighedens Rige. Nei; saa meget længes han efter at faa os meddelst de store og herlige Gaver til Liv og Salighed, som han ved sin Frelsergjerning forkyrvede os, at han selv søger os op forat kunne meddele os dem. Og nu staar han for enhver lukket Hjertedør og banker, for, som han selv siger, at kunne komme ind og holde Nødvær.

Hvorfor maa han da banke paa? Skulde ikke det Hjerte, der var slabt forat være hans Tempel, med Glæde aabne sig for ham og byde ham Velkommen? Al nei! Thi saa gruelig har Synden titredt Menneskets Hjerte, at det istedetfor at jinde sin Lyst og Glæde i hans Samfundet nu af Naturen er fuldt af Had og Fiendskab imod ham; istedetfor at Jesus alene skulde herse og raade derinde, saa holder nu Mørkets Magter, de verdslige, slydige Tanter, Lyster og Begjæringer, der tilhule. Dog, Jesus lader sig derfor ikke afvise eller blir træt af at banke paa, thi det besværet saa ofte er forgjæves. Mange har sig jo narre af fromme, forbigaaende Rørelser og mener, at alt staar saa inderlig godt og vel til med sig, medens de lar Jesus staa udenfor og banker ham ikke. Andre foragter og forstjerner ham ved stammelig at vende ham ryggen. Hvillen Dom og Straf vil der ikke gaa over disse! Endelig deri-

mod den, som lar ham komme ind; thi der kommer han med al sin Naade og Gave; der fattes der intet godt; der læges alle Saar, der stilles alle Savn. „Da blir der Bryllupsglæde i Hjertet og en Fred, som Verden ikke kan give.“
Da holder Jesus Nødvær med os.

Fortløningen i Kristus Jesus.

„Se, som alle vidste at Synd, har han gjort til Synd for os, forat vi skulde i ham være retfærdige for Gud.“
1 Kor. 5, 21.

(Kortfortællelse.)

Guds Brede er det, som i hans hellige Majestæts Navn udtaler Straffedommen over Verden; Guds Brede er det, som fuldbyrder den. Derfor har Kristus baaret ogsaa vor Straf: „vore Syndomme og vor Piner“ (Ef. 5, 4); ja „han er saaret for vore Overtrædelser og knust for vore Misgjerninger. Straffen laa paa ham, at vi skulde have Fred“ (Ef. 5, 5); „for mit Følks Misgjernings Skyld“ bærer han Plager (Ef. 5, 8). Løypunktet af al Lidelse er Døden. Ogsaa den har Kristus lidt, da han befalede sin Mand i Faderens Hænder (Luk. 23, 46); ikke som en Tilstikkelse, han delte med hele Menneskeslægten, men som Syndens Sals. „Gud“, siger Apostelen, „sendte sin Søn i sundigt Kjøds Lignelse“ og fuldbyrde de paa dennes Kjød en Dom over Synden (Rom. 8, 3); denne Dom er Døden. Men ligesom Kristus har baaret vor Synd og Guds Brede i vort Sted, saa har han ogsaa baaret Døden i vort Sted; thi Synden virker Brede, men Bredden virker Døden. Da Kaisas hørte Hørl Farisæernes Klage over den Herre Jesus, dømte han: „det er os gabuligt, at et Menneske dør for Folket, og at ikke det ganske Folk skal ødelægges. Men dette sagde han ikke af sig selv; men da han var det Aars Noverkeprest, spaaede han, at Jesus skulde dø for Folket“ (Joh. 11, 50). Vel betyder „for“ her „til Nytte“, men det vil sige: til Nytte ved Stedfortrædelse. Thi naar jeg dør, for at min Broder ikke skal dø, som ellers maatte dø, saa dør jeg i hans Sted. I Dyb af dette Vidnesbørd forstaa vi ogsaa 1 Tim. 3, 18: at Kristus en for alle Gange er død for Syndernes Skyld, en retfærdig i Stedet

for uretfærdige. Og Rom. 5, 6, 7: Kristus er død i de ugudeliges Sted, medens blandt Menneskene en neppe dør for en retfærdig, muligens for en Belgjører. Saaledes tilfredsstillede han for os Guds Retfærdighed; thi han har smagt den første og den anden Død og dermed lyst den guddommelige Bredees Kalk lige til Bærmen. For ringere Pris kunde ikke vor Slægts Fortløning kjøbes. Thi naar Guds Søn i Gethsemane ligger bærende i Svødet og tre Gange anraader Faderen om, at Dødeløsten, om det var muligt, maatte gaa fra ham, saa kan det ikke have været muligt, thi ellers maatte det være sleet; Kristus maatte lide dette.

Men han har fuldstændigt Guds hellige Vilje ogsaa ved Handling, ikke blot ved Lidelse. Født af en Kvinde gik han ind under Loven (Gal. 4, 4) og var fuldkommen opfyldt den (Matt. 5, 17). Vige fra den Underdanighed, han viste sine Forældre, indtil han toede Disciplenes Fødder, opfyldte han den. Handling, Lidelse og Død — alt skede i Lydighed, og er altsammen intet andet end stedfortrædende Lovopfyldelse; men Lydigheden udsprang af Kjærligheden.

Sandelig han har elsket os og har derfor hengivet sig for os som Offer, Gud til velbehagelig Lugt (Ef. 5, 2). Formedst den Kjærlighed, som han har baaret til os, har han efter Guds Vilje hengivet sit Blod for os, sit Kjød for vor Kjød, sin Sjæl for din. Forneummelig fremstiller Gudsretfærdighed Kristus som en Selvhengivelse, som en fuldkommen Lydighedsgjerning; det bevidner Kap. 7, 27 og 9, 14, at han ved den evige Naad offrede sig selv som et feilfrit og ulasteligt Offer for Gud. Dog var ingen saa magtig, at han kunde tage hans Liv fra ham, men han satte det til af sig selv (Joh. 10, 18); saaledes gjorde han alt, fra han blev Menneske til sin Død, i villig Lydighed (Joh. 2, 8).

Endelig havde Kristus gjort og lidt nok, han sagde, det er fuldbragt og udgav Naaden. Men han er taget ud af Angsten og Dommen (Ef. 5, 8). Vige som Gud erklærede ham skyldig i Verdens Synd, da han hengav ham til Korset mellem Morderne, saaledes har han offentlig retfærdiggjort ham for al Synd, da han opbakte ham fra de døde. Dette mener den hellige Paulus, naar han 1 Tim. 3, 16 siger om Kristus:

han „er aubendbar i Kjød, uretfærdiggjort i Naad.“

Naar Kristnen siger, at Kristus har forløst os, saa forstaaer den derved Befrielsen fra Synden med alle dens Følger, men Fortløningen fra Skylden er altid Hovedsagen for den. Denne Fortløning bliver bestrevet som et Kjøb: du er slagtet, syng de live og nye Verldse, Kap. 5, 9, og har kjøbt os til Gud af alle Slægter. Og Kjøbssummen er ikke forjængeligt Sølv eller Guld, men Kristi dærbare Blod som et uskyldigt og ihdelst Lams, ja hans hele Lydighed. Men denne Løsepenge er betalt til Gud, ikke til Djævelen.

Villige har Kristus til Guds Brede. Gud, siger Apostelen i Rom. 3, 25, har fremskillet ham i hans Blod som et Sonemiddel. „Han er Forsønningen for vore Synder, ikke alene for vore, men for den ganske Verdens“ (1 Joh. 2, 2). Det græste Ord, der ligger til Grund for begge Udtrykkene: „Sonemiddel“ og „Forsønning“, betyder: stille Bredden, gjøre naadig. Hedningerne brugte Ordet om sine Guder, den græste Oversættelse af det gamle Testamente brugte det om Gud. Giendommelig er det nu, at den hellige Skrift ved Brugen af dette Ord ikke nævner den, hvis Brede bliver stillet, nemlig Gud, men derimod Synden, ligeoverfor hvilken Guds Brede bliver stillet. Saaledes heder det Ebr. 2, 17 om Kristus, at han er bleven en trosfast Noverkeprest for Gud til at forsonne Folkets Synder: egentlig stille Bredden med Hensyn til Folkets Synder. Det samme, om end med andre Ord, bevidner Kol. 1, 20: han stillede Fred ved sit paa Korset udgydte Blod, altsaa ved sig selv. Det skede først paa den ene Side, idet han fuldstændigt Guds Brede. Saaledes har Guds Kjærlighed maattet brude. Bei gjennem den guddommelige Majestæts Brede med sit Blod; men vi ere fri for Bredden.

At Guds Brede styder nu Guds Straffe ligesom af en Klude. Har Herren tilstoppet Kluden, ville vi ikke drulne i Strømmen. Han har forløst os fra Lovens Forbandelse, der han blev en Forbandelse for os (Gal. 3, 13). Saaledes har han opfyldt, hvad han lovede ved Hoseas: „fra Døderigets Haand vil jeg forløse dem, fra Døden vil jeg gjenløse dem: Død! hvor er din Rest? Døderigel hvor er din Salt?“ (Hos. 13, 14).

Thi Guds Forløste skulle i Evighed ikke se Døden (Joh. 8, 15).

Nu ere vi forsonede, men ikke alene vi, men Hinduer og Hottentotter og Kaffer, ja den hele Verden (2 Kor. 5, 19). „Forsonet“ sige vi med Luther; Ordet i Grundteksten betyder: sat i det rette Forhold til Gud. Efterdi vi samt den hele Natur for Syndfaldet vare i det rette Forhold, saa lærer Skriften, at Kristus ved sin Død atter igjen har sat alt i det gamle rette Forhold.

Vi ere altsaa forløste fra Sydens Skyld, Guds Vrede er stillet, Skabningen er atter under Barmhertighedens Sol som i Begyndelsen; ja vi ere, endnu før vi vare fødte, retfærdiggjorte i Kristo. Siger ikke Skriften: Gud var i Kristo og forligte Verden med sig selv, idet han ikke tilregnede dem deres Synd (2 Kor. 5, 19)? Det er ikke den Retfærdiggjørelse, som bliver os til Del ved Troen, men den, som er skeet før al Tro. Og Rom. 5, 18 siger: Ligesom ved eus Synd Fordømmelsen er kommen over alle Mennesker, saaledes er ogsaa ved ens Retfærdighed Livets Retfærdiggjørelse kommen over alle Mennesker. Det er den store Absolution, som er skeet i Kristi Opstandelse. Thi ligesom Faderen for vor Skyld fordømte sin kjære Søn som den allerstørste Synder, idet han lod ham lide Forbrydernes Straf, saaledes har han offentlig frifundet ham for Verdens Synd, da han opvakte ham fra de døde. Og os i ham. Derfor siger Skriften: Kristus er opvakt for vor Retfærdiggjørelses Skyld (Rom. 4, 25). Ja 1 Kor. 15, 17 siger: „dersom Kristus ikke er opstanden“, saa ere vi endnu i vore Synder, saa ere vi endnu ikke frifundne. Derfor ønsker Apostolen Fil. 3, 9, 10 at findes i Kristo, at kjende ham og hans Opstandelses Kraft; denne Seierskraft, som borttager alle Synder ligesom Solen Taagen. Derfor siger Petrus, at vor Gjenfødelse er bevirket ved Kristi Opstandelse (1 Pet. 1, 3), at selve Daaben henter sin frelsende Kraft fra den (1 Pet. 3, 21). Derfor siger endelig Paulus: „dersom du bekjender den Herre Jesus med din Mund og tror i dit Hjerter, at Gud opreiste ham fra de døde, da skal du blive salig“ (Rom. 10, 9).

Dette er Kristi Gjerning og dens Velsignelse. En saadan Yppersteprest have vi, som er hellig, uden Skyld, ubesmittet, adskilt fra Synderne og ophøiet over Himlene (Ebr. 7, 26); som ved sit eget Blod engang er gaaet

ind i Helligdommen og har fundet en evig Forløsning (Ebr. 9, 12). „Thi ved et Offer har han for stedse fuldkommet dem, som helliggjøres“ (Ebr. 10, 14).

Patrick Hamilton.

Patrick Hamilton er den første skotske Mand, som maatte lade sit Liv for Kirkens Reformation og Luthers Lære. Kjendt og elsket som hans Navn er i Skotland, fortjener det ogsaa at blive kjendt og mindet med Høiagtelse og Kjærlighed i alle andre Lande, hvor man glæder sig over Reformationen, og derfor skal hans korte Historie her fortælles.

Han fødtes omkring Aaret 1504. Nøiagtigt ved man ikke Tiden; heller ikke Stedet hvor han fødtes. 2 andre Søkende nævnes, en ældre Broder, James, og en Søster, Katharina, der begge led Forfølgelse for Troens Skyld nogle Aar efter Patrick's Død. James blev Sheriff af Linlithgowshire, og Katharina blev gift med en Slotsherre paa Dunbar Castle. Deres Fader var en brav Riddersmand ved Navn Sir Patrick Hamilton af Kincavel, som var en uægte, men senere i Kuld og Kjøn lyst Søn af James, den første Lord Hamilton, og Broder til den James Hamilton, som i Aaret 1503 blev gjort til Jarl af Arran. Sir Patrick blev dræbt i Aaret 1520 i en Gadekamp i Edinburgh mellem Hamiltonerne og Douglasserne, efterat han først forgjæves havde søgt at hindre Trøtten. Hans Hustru, Katharina Stewart, Patrick's Moder, var Datter til Hertug Alexander af Albany, som var Broder til den skotske Konge James den 3die, ham, som i Aaret 1469 ægtede vor Konge Christian den førstes Datter Margrete, ved hvilket Giftermaal Norge, som bekjendt, kom til at miste Örknøerne og Shetland.

Patrick Hamilton hørte altsaa til en mægtig Æt. I Virkeligheden var Hamiltonernes Æt siden 1469 den mægtigste i Landet næst den kongelige. I det nævnte Aar blev nemlig Jarlen af Arran, Thomas Boyd, den Mand, som fik hint Giftermaal istand og førte Margrete til Skotland, med hele sin Æt dømt skyldig i Høiforræderi, inden han endnu var vendt tilbage til Landet med Kongens Brud. Itide advaret, undkom han paa et af Kong Christians Skibe, men mistede forresten alt. Gods og Værdigheder gik for en stor Del over til Hamiltonerne, og James Hamilton, Martyrens Farfar, fik en-

dog senere Thomas Boyds Hustru Mary, som var Søster til Kong James den 3die, tilægte. Saaledes kom Slægten Hamilton til at staa Tronen meget nær. Ja, da den kongelige Æt i lang Tid var meget faatallig, kom Hovedet for Hamiltonernes Hus til at være enten nærmeste eller næstnærmeste Trouarving i Riget, lige til James 6tes Dage, da Englands Krone forenedes med Skotlands.

Patrick Hamiltons Slægtninger vilde, at han skulde blive en Kirkens Tjener. Derfor skaffede de ham, endnu før han kunde kaldes volksen, Værdigheden som Abbed af Fern i Rosshire. Om han nogensinde har haft mere end Titlen og Indtægterne af Abbediet, er imidlertid tvilsomt. Da han senerehen domfældtes, er der intet, som bestemt tyder paa, at han har været prestviet. Hans Barndom og Ungdom faldt forøvrigt i en ond Tid. Landets Tilstand var bedrøvelig. Kong James den 4de var falden med sine fleste Stormænd paa Floddens blodige Valplads under en Krig med Englenderne i Aaret 1513. En Formynderregjering styrede saa Landet, indtil hans Søn, James den 5te, i Aaret 1524 paa en Maade blev gjort til selvstyrende Konge, skjønt han endnu kun var 12 Aar gammel. England og Frankrig havde, tildels med Vaabemagt, stredet om, hvem der skulde raade mest over Skotland i Formyndertiden, og denne Strid varede ved, ogsaa da Styrelsen i Navnet var lagt i Kongens egne Hænder. De unge Stormænd, som tog Arv efter deres faldne Fædre, stredes, medens Kongen var liden, om hvem, der skulde være hans Formynder, og de stred baade mod ham og mod hverandre indbyrdes, da Landets Lov ikke længere vilde anerkjende nogen af dem som hans Formynder. Kongens selv var friere end nogen Mand i Riget. Hans Moder, Enkedronningen Margrete, en Søster til Englands Konge Henrik den 8de, skulde været hans Ven og Rigets Støtte; men dertil var hun altfor meget optagen af sine Kjærlighedshandeler. En Dr. Magnus, som kom til Edinburgh i Aaret 1524 som Sendebud fra den engelske Konge, skriver hjem til Kardinal Wolsey om den Tilstand, hvori han fandt Landet, paa følgende Maade: „Dette Rige er i mærkværdig Grad uenigt med sig selv, saa det er vanskeligt at vide, hvem hans Høiher Kongen og Eders Naade sikkest skulde forlade sig paa. Dronningen modtager Raad af saa-

Dr. J. L. RYNNING

French Block, Cor. 13th & Pacific Ave.
Telephone Black 1391. Tacoma.

Office Hours 2—4 and 7—8 P. M.
Sundays 2—3 P. M.

Office Hours, Pac. Luth. University.
Parkland, 9 A. M.

Telephone Parkland
KRAABEL & ERICKSON.

Dealers in
Groceries
Hardware
Patent Medicine etc.
School Books, Stationary Students supplies a speciality.
PARKLAND, - - - WASH.

JOHN O. BROTTM,
Dealer in General
Merchandise,
Groceries.
Dry Goods,
Clothing, Boots
and Shoes
School Supplies
and Notions.

PARKLAND, WASH.

H. V. ROBERTS,
Candlæge.

Crown and Bridge Work a Speciality
Call and get prices.
Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma.

VISELL & EKBERG,
Scandinavian Booksellers, Schoolbooks
in English and Norwegian Stationery
and Supplies. Bibles etc.
1105 R. R. Str. Tacoma, Wash.

S. SINLAND
Kontraktør & Bygmester,
Udfører al Slags Snedkerarbeide.
Husbygning en Specialitet.
PARKLAND, - - - WASH

Sutherland Pilgrim Hus
No. 8 State St. New York
Sutherland Hus ved det nye Landingssted for Emigranter Barge Office
Erfaren og Berber for Indvandrere og andre Bessende
Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær, trafes i Pilgrim-Hus og faar Emigranterne bi med Haand og Dand.
Hjælp, som kommer fra Behov, hører med Bø Line Street Car lige til Eyeen.

danne, som helde mere til Frankrige end til England, og uafledelig og uden Aarsag vil hun have Penge fra hans Høiheid Kongen. Erkebiskopen af St. Andrews med hans Folk er ikke lidet mistænkt, fordi Franskmændene har tyet til ham og opholdt sig saa længe i St. Andrews og blevet saa vel trakteret hos ham, saavel som af andre Grunde, og hvad de verdslige Herrer angaar, da er der megen Uenighed mellem dem, og de ere allesammen, maaske med Undtagelse af Jarlen af Arran, fattige og ubemidlede. Der er ingen Ret at faa i dette Rige, men uafbrudt Mord, Tyverier og Røverier. Dette er en mørk, men det lader til, sandru Skildring, og dertil maa føies, at Ukydskhed raadete alle vegne, tildels baade fornødiget og hjulpet af mislige Love om Ægteskabet. I en saadan Tid kunde nok de stille i Landet sukke, som Profeten Esaias for-dum: „Mit Folks Tyranner ere Dreng, og Kvinder herske over det. Mit Folk! dine Førere ere Forførere, og dine Stiers Vei ødelægge de.“ Men hvor var Kirkens Hyrder henne i disse Dage? Hvad tænkte de paa, hvad talte og hvad gjorde de? Det kan gjættes af, hvad der alt er sagt; men Gjætning behøves neppe for den, som mindes, at det var i Aaret 1517, at Luther op-slog sine Theser, og kommer ihu, hvordan Kirkens Tilstand var overalt i Verden dengang. Man kan læse vor Historiker Keyzers Skildring af Romerkirkens For-fald i Norge i Begyndelsen af det 16de Aarhundrede, og man vil der ogsaa finde Grundlinierne til Billedet af Kirkens Tilstand i Skotland i de samme Tider. Man merker tydeligen, at en uhyre Slaphed havde indsnegret sig i de religiøse som i de moralske og kirkelige Begreber. Verdsligt Sind og Usedelighed havde sterkt udbredt sig blandt Kirkens Personer, fra de øverste til de nederste, ja i det hele Kirkesamfund baade b'andt Lærde og Læge. For Biskopperne var Virken og Indfyldelse i Rigets verdslige Raad bleven noget langt mere magtpaaligende end den aandelige Pleie af det dem betroede Kirkeomraade, og Prosterne manglede baade sand kristelig Religionskundskab til at undervise sine Sognebørn og varm Guds frygt til at opbygge dem. Gudstjenesten var bleven en prunkende tom Ceremoni, et Middel til først at fæste Folket i Overtro og siden udsuge det til Fordel for en havesyg og sanselig Geistlighed, der raadete over

Almuen ved Frygt mere end ved Kjærlighed eller Agtelse. „Bedre kan ikke Kirkens Tilstand i Skotland, som den var ved Reformationens Frembrud, skildres i sin Almindelighed, end med disse faa Ord, i hvilke vor fortræffelige Historiskriver viser, hvor dybt sunken den romerske Kirke var i Norge paa den samme Tid. Kun at Kirken synes at have været endnu dybere sunken i Skotland, end den var i Norge, og det i samme Grad, som den hist havde naaet en endnu sterkere Stilling i det timelige og var omgivet af endnu flere og sterkere Fristelser til at fortabes i Verdslighed, end Forholdene i Norge frembød. Vel maa det altid erindres, naar en Sammenligning gjøres mellem tvende Lande som Skotland og Norge, at ogsaa, naar Fordærvelsen kunde antages at have været lige dyb paa begge Steder, vilde dog det sterkere Livsøre i det ene Land bringe mangt frem i Dagens Lys, som i det andet blev liggende gjemt og glemt for bestandigt. Imidlertid paaistaar dog den kyndige og paalidelige Dr. McCrie, som har skrevet John Knox's Historie, at „de Fordærvelser, som overalt vandrede den christelige Religion for Reformationen, havde vokset til en større Høide i Skotland end i nogen anden Nation indenfor Vesterlandenes Kirke.“
Mere.

— — — — —
Gud ved, hvad det er bedst for os.

Marie var en liden Pige paa 12 Aar. En Dag snublede hun og faldt og kom saa slemt til Skade, at hun aldrig mere kunde forlade Hjemmet. Hun havde ikke mange Venner, men de faa, hun havde, elskede hende inderlig. Marie havde Tro paa Jesus og bar sin Lidelse med friskt Mod.

Naar hendes Venner besøgte hende, var de ofte forundrede over at finde hende saa glad og tilfreds, da hun stadig maatte ligge i Sengen og aldrig kunde gaa ud i den friske Luft og det skønne Solskin eller løbe omkring, som andre Børn pleier. En Dag spurgte de hende, hvorledes hun kunde være saa glad. Hun svarede: „Gud sender det, og han ved jo, hvad det er bedst for mig.“ — Lykkelig den, som hviler saaledes i sin himmelske Faders Kjærlighed! Denne Fader ved, hvad det er bedst.

— — — — —
Den gode Gud, vor Skabemand bedst skjønner, hvad os fattes kan.

Redegjørelse.

Da jeg har antaget Kald til Osten og saaledes maa anse mit Indsamlings-Arbejde for Seattle Menighed som afsluttet, tillader jeg mig at bede om Plads for følgende Redegjørelse i Anledning min Reise.

Ialt har jeg i Sagens Anledning gennemreist med Jernbane 6,118 Mil, hvortil kommer omtr. 60 Mil med Postbefordring og saavidt kan beregnes nær 2,000 Mil med Heste.

De samlede Reiseudgifter beløber sig til \$132.95, saaledes fordelt:

Under Forberedelse til Reisen paa Vestkysten	\$ 3.70
Fra Tacoma til Minneapolis	37.00
I Minnesota Distrikt:	
143 Mil @ 4 Cents pr. Mil	5.72
283 " " 3 " " "	8.49
938 " " 1½ " " "	14.07
I Wisconsin:	
594 Mil @ 1½ Ct. pr. Mil	8.91
Stage	3.00
Travellingguides og andre Hjælpemidler	0.60
City Buss	1.00
Reise ud til Seattle	17.00

Resten kommer paa Hoteller, Restaurationer, Streetcarfares og Postsager.

Det hele indsamlede Beløb er saavidt jeg kan beregne det — alt er ikke gaaet gennem mine Hænder, saa der turde være nogen Unøjagtighed i dette Opgivende — \$1213.51. Naar herfra trækkes Udgifterne \$132.95, skal der altsaa være tilovers \$1080.56.

Naar undtages det herude indsamlede er nu alt indsendt til Ch. Exts. Kasserer og saa det, som af de respektive Menigheder oprindelig var ydet til Menigheden, som direkte Gaver. Da alle Bidrag af mig personlig er kvitteret i „Pacific Herald,“ og desuden vil blive kvitteret af Ch. Exts. Kasserer, vil der være Anledning for enhver i Sagen interesseret ved at sammenligne de to Kvitteringslister at forvise sig om, at alt er ordentlig indsendt og redelig forvaltet. Skulde nogen ved saadan Undersøgelse opdage nogen Unøjagtighed vil han gjøre mig en Tjeneste ved at gjøre mig opmærksom paa den, saa Feilen kan rettes.

Med hjertelig Tak til Menigheder og Prester baade for Bidrag og for den under min Reise udviste Gjestfrihed.

Haas M. Gundersen.

P. S. „Kirketidende“ bedes optage disse Linjer, om Pladsen tillader det. Nøjagtigere Opgave over de forskjellige Udgiftsposter er oversendt Fællesformanden. Seattle 4de Aug. 1898.

THE RED FRONT

„Tænk“ med et stort Lager af de nyeste og bedste af de nyeste og moderneste

Cutaway Suits
Single Breasted Sack Suits
Double Breasted Sack Suits
Round Cut Suits

3 Clay Worstedes, Serges og Cashmere smagfulde og vakre Mønstre.

Vilket Prolet, ingen falke Pasbaner, litet Humboldt. Vore Varer er af de bedste, som kan erholdes for Penge og tjæbes for Kontant.

Om, se og overbevis dig selv, at du hos os skal finde Varer til Priser, som er værdt at hånke Opmærksomhed.

„Men's Suits“ fra \$3.50 og opover

The Red Front Clothing & Shoe Company

1310 Pacific Avenue.

Hans Lortellon, Bestyrer.

J. M. Arntson,

Notary Public.

Notary Public.

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter saaledes: Ejendoms, Kontrakter, m. m.

Municipal Court-Rooms
City Hall-

TACOMA, - - - - WASH

Student-Supplies
OF
ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

926 Pat Ave - - Tacoma, Wash

ALLEN & LAMBORN
PRINTING CO.

Over Post Office, Tacoma.

Have special facilities for the execution of Printing in foreign languages

PACIFIC HEROLD

Udgivet af
Pac. Luth. Univ. Ass'n.
 udkommer hver
FREDAG.

Abonnements-Vilkaar:

Et Aar.....50 Cts
 Seks Maanedes.....25 Cts
 Til Europa pr. Aar.....75 Cts

Adresse: PARKLAND, WASH.

Merk:

Alt vedrørende Redaktionen sendes til "Pacific Herold." Alt angaaende Bladets Forretnings-sager sendes til Rev. T. Larsen. Pengo bør helst sendes i Money Orders lydende paa Parkland, Wash.

Past. B. Harstads sidst opgivne Adresse er: Circle City, Alaska. Hvorlånge han kommer til at stoppe dersteds, nævner han intet om.

Et af vore Bytteblade skriver: „Den største Del af Pavens private Formue er anbragt i spanske Statsobligationer. Skulde der behöves noget bedre Bevis for, at Paven ikke er ufeilbar?

I Juni Maaned sidstleden blev et større nordisk Söndagsskolemöde afholdt i Kristiania. Det bragte dog intet praktisk Resultat, da det viste sig under Forhandlingerne, at Söndagsskolerne i de nordiske Lande arbejdede under saa forskjellige ydre Forhold, at en ensartet Plan for Arbejdet var umulig. I Sverige er det hovedsaglig de frikirkelige, som driver Söndagsskolearbejdet, medens det i Norge og Danmark fornemmelig er Statskirkens Presteskab; som styrer og leder dette Arbejde.

„For nogen Tid siden berettes i den udenlandske Presse,“ fortæller Augustana, „at de romerske Katakomber skulde belyses med elektrisk Lys, og nu kommer der Underretning, at de elektriske Traade endogsaa skal lægges ind i Pyramiderne. Vener at disse ärvärdige Mindesmerker kunne umulig väre tilfreds med at disse dunkle, hemmelighedsfulde Gange i Pyramiderne skulde oplyses af elektriske Lamper og en elektrisk Lystaster anbringes paa Toppen af Cheos Pyramide. Der er ikke „Stil“ i dette foratsige det mindst mulig klandrende om Planen. Det næste Paafund blir

vel at dekorere Sfinxen ved Gizeh med kulörte elektriske Lamper. Länger i Smaglöshed kan man vel ikke kunne gaa.

Hvorfor man nu er kommen paa en saa faafängt Ide er vistnok den, at store elektriske Kraftstationer skal anlægges ved Nilen og drives af Fossefaldene ved Katarakterne dersteds.“

„Den bedste Maade, hvorpaa at kurere vildledede men fornuftige Amerikanere for den Formening, at Norge og Sverige i større Grad trænger Undervisning i Kristendommen end deres eget Land, er ved at faa dem til at reise derover og se for sig selv. De Folk, som gaar der og venter at finde et egyptisk Mörke i Midnatsolens Land, kommer altid tilbage med den Forvisning, at der med Hensyn til Religion og Oplysning, er mere Lys dersteds end i det Land, hvor de selv hörer hjemme.

(The Luth.)

At Amerikanerne har saa daarlige Meninger om de kirkelige og aandelige Tilstande hjemme i Norge og Sverige har fornemmelig sin Grund i den Maade, hvorpaa de skandinaviske Sektmagere herover bagtaler sine Hjemland. Iersom saa ikke var Tilfælde, hvorledes skal man saa forklare sig, at f. Eks. Methodistkirken herover finder det nödvendig at bortkaste Tusender efter Tusender af dollars paa en forment Mission i de skandinaviske Lande? disse Folk (de skand. Sektmagere) burde dog vide, at hvert eneste Barn i Norge og Sverige fra de spädeste Barneaar faa sig indprentet Kristendommens Hovedsandheder, og at Guds Ordet lyder ligesaa ofte, om ikke fuldt saa stöiende fra Prädikestolene derhjemme, som i Sekternes Kirker herover. Eller mener disse Mennesker at have noget andet end Guds Ord at byde Folk til Fröelse og Salighed?

At de skandinaviske Methodister her tillands kan tillade, at Norge, Sverige og Danmark opføres sideordnet med China og Japan i Methodistkirkens „Foreign Mission Statistics,“ er dog det värste af alt. Noget skjändigere og en mere utilslöret Parisäisme skal man ha vanskelig for at finde et Sidestykke til.

Den engelsk lutherske Präst i The Dalles, Or., synes at tage betydelig Interesse i vor Skole. Til Prof. Hong skrev han for-

leden: „Jeg skal sikkerlig finde det en Fornöielse at stötte Skolen, naar jeg faar närmere Kjendskab til dens Arbejde. Ungdommen heromkring gaar nu paa forskjellige Skoler, og jeg haaber, at jeg vil väre istand til for Fremtiden at sende ialfald en Del af dem ned til Eder. General Council gör nu stor Fremgang heromkring, og vi venter af faa idet mindste to nye Prester herud näste Vaar. Vi vil maaske snart finde det nödvendig at bygge et eget Akademi herude, og hvis et tilfredsstillende Arrangement kan faaes istand, vil det muligens kunne bruges som en forberedende Skole for Eders University.“

Som man ser, er den nävnte Präst blevet vildledt af Skolens Navn, og det er forsaavidt uheldig, at den kaldes „University.“ Sagen er, at vi ikke alene har en forberedende Afdeling, men ogsaa en Barneskole i Forbindelse med Skolen, saa vi her har havt og modtar Elever i alle Aldre.

I Juli Maaned sidstleden afholdt Waseca Asembly, der er en Gren af det store, bekjendte Chautauqua Society, sit Aarsmöde ved Clear Lake, nær Waseca, Minn. Blandt Foredragsholderne var ogsaa en Prof. W. H. Dana. Hans Thema, In Artic Waters, omhandlede en Reise langs Norges Kyster til Spitzbergen. Om Foredraget skrives til The Lutheran:

„Taleren havde indbildt sig, at han i det saa langt mod Nord liggende Land vilde finde et ganske uvidende ja maaske halv-civiliseret Folk. Han havde ogsaa bestemt sig til, da han reiste hjemmefra, at fortælle hver eneste Person, som han kunde faa til at forstaa sig, om det berlige Amerika, dets Skoler, Civilisation osv. Men da han kom til Norge, fandt han der et Skolesystem, som var baade äldre og bedre, end det vi har i Amerika.

I Bergen gik Taleren ind i en stor Kathedralkirke, der rummede flere Tusend Mennesker. Han fandt Kirken fyldt med Folk. Han gik op i Galleriet, hvor en äldre dame, som saa at han var en Udlænding, reiste sig og gav ham sin Plads. Derfra kunde han se ud over hele Kirken og saa, at hvert eneste Sæde var optaget af Mænd, Kvinder og Börn. I Fremparten af Kirken var der et fint Alter med Kors og Lys og, som han mente, det hele Udstyr for en romersk-katholsk Kathedral. Da saa det

store Orgel tonede ud Luthers gamle Salme, Vor Gud han er saa fast en Borg, og den store Forsamling stemte i med, var det som et uhyre Kor, der var blit instrueret for Anledningen. Mr. Dana havde aldrig hört slig Menighedssang för. Han undredes paa, hvorfor man ikke havde saadan Kirkesang her tillands og gav som sin Mening, at man her i Söndagsskolerne lærer Börnene Balsal Musik — Vals, Masurka og lign — og i Kirken venter vi, at de skal synge Kirkemusik, som de aldrig har hørt. Han talte en lang Stund om, hvor fuldstændig uskikket en stor Del af den amerikanske Söndagsskole-Musik er.“ Det kan tilföies, at Prof. Dana er en af Amerikas mere fremragende Musikinstruktörer.

Kirke og Mission.

I Storbritanien er der omtrent 350 Prester, som siges at väre omvendte Jöder.

Det svensk-lutherske Emigrant Home i New York blev stiftet for 3 Aar siden. Ifjor belöb dets Indtægter sig til over 9,950 Dollars.

Past. Geo. O. Lane har modtaget Kald som Hjælpepräst i Past. Hagoes's Kald og vil tiltræde rundt den 20de d. M. Gud velsigne og bevare ogsaa denne Tjener og lade Arbejdet lykkes for ham til mange Sjæles Fröelse.

Johannesstiftelsen i Berlin er en Anstalt for Uddannelse af Lægmand til Benyttelse baade i Hjemmissionens Tjeneste og i Udlandet.

Her faar man ikke alene en grundig Övelse i Studeringer men ogsaa i legemligt Arbejde. Elevernes Arbejde paa Agren, i Frugthaven samt Verkstederne bidrager til at betale Omkostningerne, der sidste Aar belöb sig til \$40,000.

Barneskoler samt en Folkehöiskole staar i Forbindelse med Stiftelsen. Södvänlig er der en 200 unge Brödre, som der dygtiggjöres for kristelig Virksomhed. (Ang.)

Höjste den nylig udkomne Befolkningsstatistik viser det sig, at af Norges paa Hjemstederne optalte hjemmehörende Befolkning (2,000,917) tilhöerte 1,979,252

den norske Statskirke og 30,885 forskellige Dissentersamfund eller stod lovrigt udenfor Statskirken. Talrigst blandt Dissenterne er de, der hører til de lutherske Frimenigheder, nemlig 8,194, Methodisterne var næsten ligesaa, 8,187, dernæst kommer Baptisterne med 4,228, og 1,374 tilhører forskellige Samfund med methodist-baptistisk Tilsnit. Af romerske katolske var der 1,094, af Personer, tilhørende apostolske Frimenigheder 610, af Kvædere 231, af Jøder 214 og af Mormoner 348. Som ikke tilhørende noget Troesamfund anføres 5,095. Dissenternes Antal er tiltaget ganske væsentlig, navnlig i Tidsrummet fra Folketællingen i 1876, i hvilket det endog er bleven mere end fordoblet. Noget over Halvparten af Dissenterne, nemlig 16,248, var ved sidste Folketælling bosat i Byerne, af hvis Befolkning de overhovedet udgjorde 3.43 pCt., medens deres Antal i Landdistrikterne alene var 14,436 eller 0.95 pCt. Byen Moss fremviser det største Antal Dissentere, nemlig 13.8 pCt., dernæst Fredrikshald med 10.7 pCt. og Skien med 9.7 pCt.

(Dec. Post.)

Kystnyheder.

En Ildpaasættelse blev forleden Dag forsøgt paa Jesuiterkirken i Seattle. Skaden var ubetydelig.

Laksefisket paa Columbiafloden vil naar ikke paa langt nær naa op til forrige Aars. Forskjellen angives til omtrent 100,000 Kassar.

Strøget mellem Copper River og Cook Inlet, Alaska, synes ifølge Efterretninger derfra at være et eneste uhyre Kullag. Kullene skal være af bedste Slags Brunkul.

Fra Copper River meldes, at over 3000 Mand er paa Udmarsch derfra, og at mange af dem sikkert vil komme til at lide stor Nød, dersom ikke Regjeringen sender dem Hjælp.

Hvedehøsten i California vil naar bli saa liden, at den neppe vil strække til for Statens eget Forbrug. Møllereierne i Cal., maa derfor ty til Washington og Oregon for at faa den nødvendige Forsyning. Det er Tørken, som

især er Aarsagen til den daarlige Avling i Cal.

Den bekjendte Adolph Sutro i San Francisco er død. Han har i sin Tid gjort meget for at forskjønne Byen, og Sutro Park, Cliff House og Sutro Baths er bekjendt over hele Verden.

Udførselen fra Havnene paa Pacific Kysten forøgedes i sidste Fiscaljaar med 25.7 pCt. Indførselen forøgedes samtidig med 16.4 pCt. Dette er en større Forøgelse end noget andet Sted i Landet.

Kapteinen paa den amerikanske Skonnert, R. W. Bartlett, der i forrige Uge ankom til Tacoma, meddeler, at en af Matroserne, Jacob Jørgensen, faldt overbord og druknede, medens Skibet befandt sig i aaben Sjø den 24de Juli sidstleden. Jørgensen var Nordmand af Fødsel og 30 Aar gammel.

Arbejdet paa Fæstningsværkerne ved Port Townsend drives nu af al Kraft. Befæstningerne anlægges paa tre Punkter, Admiralty Head, Marrowstone Point og Point Wilson. Arbejdet paa de to førstnævnte Punkter er bortsat paa Kontrakt; paa Point Wilson skal Regjeringen selv drive det.

Fra Reisen.

Fort Selkirk den 2den Juli 1898. Kjære Herold!

Idag Middag er vi lykkelig ankomne hid til Fort Selkirk. Mundingen af Pelly River er paa den anden Side, nemlig Nordøstsiden af Yukon.

Tirsdag Aften kom vi uventet til at skille Selskab med „Vikingerne.“ Paa Grund af Strømmen i Elven kunde vi ikke godt komme iland netop der, hvor de landede for Aftenen.

Vi stod da et Stykke forbi og ventede at træffe dem igjen næste Morgen. Men siden har vi ikke seet noget til dem. Vi antager, at de har stanset ved Big Salmon River for at lode efter Guld. Onsdag Morgen ventede vi en længer Stund paa dem; men da vi troede, at de maaske var reist forbi os, uden at vi paa Grund af de mange smaa Øer i Elven havde seet dem, drog vi afsted i Haab om snart at træffe dem igjen. Men da vi ikke fandt dem

ved Little Salmon, antager vi, at de kommer efter os. Nu er vi kun to Baade og seks Mand i Selskab.

Igaar Formiddag løb vi lykkelig gjennem baade Five Finger og Kink Rapids. Begge Fossefald ser truende nok ud, men ved at holde sig til den høire Side af Strømmen, er der ingen Fare.

Vi fik kun ubetydelig Vand i vor Baad.

Five Finger Rapids har sit Navn deraf, at 5 store Berghammere omtrent 20 Fod høie staar midt i den mægtige Strøm og deler denne i flere smaa Fossefald.

Kink Rapids, som er 6 Mil nedenfor Five Fingers, er ikke saa farlig.

Her ved Fort Selkirk bor nogle faa Personer. En Kirke, som kaldes „Saviours Mission Church of England,“ findes her ogsaa.

Her findes ikke saa faa Indianergrave, som er dækket med Uldtapper og omhegnet af Stakitter, der tildels er bemælet med herlige Figurer. Indianere har vi ikke truffet idag.

Vi har for det meste havt godt Vejr, dog regner det lidt idag, og Myggen er overmaade plagelig. Folk, som faar Syie og Kløe af dens Sting, lider ganske forfærdelig paa Grund af disse Smaaskubningers utrættelige og samstemmige Virksomhed.

Dog har jeg endnu ikke seet dem faldt saa stemme, som de i gamle Dage var i „Red Riverdalen“.

Vor Bestemmelse er nu at reise til Dawson, saasnart som vi formaar. Did er det 180 Mil.

Maaske vi naar frem paa tre Dage. Vi skulde ønske at være der den 5te eller 6te Juli for om muligt at træffe bekjendte og faa paalidelige Underretninger om forskellige Ting.

Vi er alle friske og i bedste Velgaaende.

Vor inderlige Hilsen frembæres herved til Alle. H.

Komplet Udstyr

af Sko og Støvler for Alaskafarere faaes hos vor erfarne Skohandler og Skomager S. O l s o n 1109 Tacoma Ave.

Gaa og se dig ud, hvad du ønsker, og du skal se, at Olson baade har, hvad du trænger, og kan sælge vel saa billigt, som nogen anden handlende.

Pacific Lutheran Høi skule. Parkland, Wash.

Skolens Maal er ved grundig Undervisning og kristelig Tilsyn og Tugt at forberede Gutter og Piger for et nyttigt Virke i Livet.

For hvem denne Skole er beremt:

1. for dem, som vil blive engelske Skolelærere.
2. for dem, som vil blive Forretningsmænd, derfor faaes her „Bookkeeping“, Hurtigskrift „Typewriting“ o. s. v.
3. for dem, som vil lære Norsk Tysk, Latin o. s. v.
4. for ældre Personer, som vil lære Engelsk, Regning, Skrivning o. s. v.

Man skal faa Nytte af sit Opbehold, enten man kan være her lang eller kort Tid, enten man kan noget eller intet, naar man kommer.

Quod det koster

er kun mellem \$2.75 og \$3.00 per Uge for Undervisning, Kost, Værelse, Lys og Varme.

For Konfirmander og Børn i Religionsskoleafdelingen koster det hele fra \$1.50 til \$2.00 per Uge.

Fra Tacoma til Parkland

kommer man paa Jefferson Ave. Street Car og Lake Park Motor ret forbi Skolen; eller man tager Payallup Str. Car til Fern Hill og spulserer derfra.

Begjæring om Oplysninger og Optagelser sendes til

N. J. Hong,
Parkland, Wash.

Til dem, som har Skat at betale paa Land og Lotter i Pierce Co. Wash.!

Vi betaler fremdeles Skat og sender Kvittering til dem, som sender os 35 Cts. for hver Lot med nøiagtig Opgave af Lots, Blocks og Addition.

En del Venner sender os en større Pengesum, end det udkræves for Skatten, med den Bemærkning, at det som blir tilovers kan jeg beholde for mit Bryderi.

Her vil jeg bemærke, at Overskudet gaar til Universitetskassen og kommer Skolen til gode.

T. L.

Lawrence, Wash.

Medens Farmerne slider og slæber paa den Masse Hø, der naar har forvokset sig, saa de snart ikke ved, hvor de skal faa Rum og Brug for det, tænkte jeg: Nu er det bedst, at du drager til Skovs, og — som tænkt, saa gjort.

Jeg kjørte først tolv Mil paa Jernbane; det kostede 60 Ct; saa traskede jeg afsted saa smaat i det stogende Solskin, — det gik ikke fort tiltrods for, at Sveden rundt i Strømme; men jeg gjorde dog mine tre Mil i Timen og vel saa det.

Da vi havde vort særdeles hyggelige Synodemøde i Silverton, og vi skulde følges ad fra Logiet, var der en stadig Klage over, at jeg gik for hurtigt — undtagen engang, da jeg fik følge med Hr. Tingelstad, da gik det, som det var smurt.

Denne Gang manglede det ikke paa "lubricitet"; men alligevel vilde det ikke gaa mere end saa almindeligt.

Jeg skyldte Mr. Selmes i Saxon en Daabsattest, og saa gik jeg og leverede den. Men Mr. S. var ikke hjemme; han er som saa mange flere, draget op til Alaska. Han var ganske daarlig forleden Vinter, og saa blev Forandring af Klimat anbefalet, derfor drog han nordover. Han havde netop skrevet hjem og berettede, at han var aldeles fri for den ondartede Hoste, han havde, før han reiste.

Dagen efter puslede jeg saa afsted igjen. Nu skulde jeg ikke give op, for jeg kom frem til Dahlen, som bor høit oppe ved South Fork of the Nooksack. Men det var baade langt og bratt, for jeg rak frem; men endelig kom jeg til en Anbning i Skoven. Dette skulde være et Par Mil fra Dahlen, blev det sagt mig, for jeg drog afsted.

Jeg standsede lidt ved en Bæk, der i lystige Lag dansede nedover Fjeldstraanningen. Træet som jeg var, lagde jeg mig ned paa en Sten og — tog mig en liden Lur. Men Fossekallen lod mig ikke længe i Ro. Han durrede lige smilt, tiltrods for min Træthed. Da jeg saa havde hvilt lidt, fandt jeg ud, hvorfor den gamle havde durret, som han gjorde. Den allerdeiligste Drik stod færdig for mig; og jeg drak i fulde Drag, takkede for den lækstønde Drik og fortsatte Vandringen.

Ingen, som vil gjeste os herude i „Vildmarken“, behøver at medtage Drikkestoffer af Frygt for, at de skal maatte lide Savn

eller Nød. Nei, her er godt Drikke, saa meget man vil have, — og Mad er det ogsaa i Overflod, selv om hver Smule maa fragtes frem paa Ryggen; det fandt jeg ud, da jeg kom til Dahlen. O, hvor det gjorde godt at faa lidt Mad efter den Vandring!

Mr. Dahlen er fra McFarland, Wis.; boede en Tid ved Lake Park, Minn., da vor ærværdige Formand Bjørge var Prest der Nord; han har nu boet ved South Fork'en i ca. 5 Aar og har en meget god Claim, hvorpaa der er store og gode Huse baade for Folk og Faa.

Søndag gik vi et Par Mil til en Nabo, en svensk Familie ved Navn Nelson.

De har boet der i over 9 Aar. Nu er Nelson slemt plaget af Gigt og arbejder nu hjemme paa Ranch'n.

Denne Mand var med og byggede en Del af Gustavus Adolphus College i St. Peter, Minn. Men da faldt han ned af et Stillads og forslag sin ene Hoft meget slemt, siden den Tid, har han skrantet mere eller mindre. Hans Kone, som trolig har hjulpet ham med Livets Kampe, er ogsaa daarlig. Dette Par har tre Gutter, af hvilke den ene er døvstum, de andre to arbejder ved Shingle Møllerne rundt i Nærheden, (d. v. s. 6—8 Mil hjemmefra) og er til stor Glæde for de gamle Forældre.

Hos disse Folk havde vi saa en liden Opbyggelse Søndag Eftermiddag.

Den kjære Gud, som har givet os sit hellige og salige Ord, han give os Naade ved sin Heiligaand, at vi maa bruge det til vore Sjæles Frelse, hans hellige Navn til Ære i Tid og Evighed!

Paa Veien hjemover, besøgte jeg vore kjække Folk i Van Zandt, Fjeldstad, Iverson og Sam Olson, hvor alt var i bedste Velgaaende. Det er vel knapt et Strøg oppe i disse Dale, som kan maale sig med Van Zandt i Skjønhed og Rigdom af Jordbund.

Fra V. Z. kjørte jeg hjem med Hest og Buggy, og det maa jeg tilstaa behagede mig bedre end at gaa tilfods.

Med venlig Hilsen.

O. Hagoos.

J. C. PETERSEN,

PARKLAND, WASH.

Practical Horse-Shoer

and

Wagon - Maker.

All kinds of Repairing done at Reasonable Prices.

Give me a call.

McIntosh, Minn. 31te Juli '98. Til Pacific Herald!

Torsdag den 28de d. M. paa begyndtes Snedkerarbeidet paa St. Lukas Menigheds Kirke i McIntosh. Menigheden tilhører den norske Synode og betjenes af T. S. Reishus. Allerede i Mai var Grundmuren færdig og Svillerne nedlagt; men da Snedkerne, som bygger vor Kirke, havde en anden Kirke at bygge først, for de kunde begynde paa vor, saa maatte vi vente. Næste Uge, om Gud vil, naar vi se „Framen“ blive reist. Kirkens Størrelse er: Skibet 32x46x18; Taarnet 12x12 og 70 a 75 Fod høit. En i af Taarnfoden bygges ind i Skibet. Kirken skal for det første gjøres færdig paa Udsiden. Hvad mere vi kan gjøre i Høst, vil Tiden vise; men antagelig vil Interessen for Sagen vokse, naar vi er komne saa langt, at vi, inden Vinteren sætter ind, naar sat den i brugbar Stand. Jeg skal tillade mig at stille et Spørgsmaal til Herald og dens Læsere. Er det tilrædeligt at sætte Jernspir paa en Kirke for Lynets Skyld? Vilde det ikke være mindre farligt for Lynet at bruge en Rod of Træ? Svar i „Herald“ ønskes. Knud A. Hølle.

Vi haaber, at en eller anden med Erfaring i Sagen vil besvare Mr. Helles Spørgsmaal. Red.

Pacific Districts Prester.

Berg, N. I. Kalispell, Mont.
Birkkan, I. J. 201 Everett, Wn.
Brevig, T. L. Port Clarence
[Alaska]
Christensen, M. A. Genesee, Ida.
Foss, L. C. Stanwood, Wash.
Gundersen, H. M. 119 Pontius
[Ave. Seattle, Wash.
Grönsberg, O. 1414 10th Street
[Oakland, Cal.
Hagoos, O. Lawrence, Whatcom
[Co. Wash.
Harstad, B. Parkland, Wash.
Hoel, C. S. B. 1631 Howard Str.
[San Francisco, Cal.
Holden, O. M. Astoria, Oregon.
Ingobrigtson, C. B. Rockford,
[Wash.
Jensen, A. H. Cor. A. & Pratt
[Sts. Eureka, Cal.
Johansen, J. 521 Nelson Ave.
[Fresno, Cal.
Larsen, T. Parkland Wash.
Mohl, Chr. 165 San Carlos Ave
[San Francisco, Ca.
Nissen, L. Wilbur, Wash.
Pedersen, N. Silverton, Oregon.
Rødsäter, Theo. A. Anaconda,
[Mont.
Sperati, C. A. 2550 So. I. Str.
[Tacoma, Wash.
Stensrud, E. M. 2017 Howard
[Str. San Francisco - Cal.

Tacoma Market.

HVEDE,

Club.....pr. Bushel 61c
Blue stem.... " " 64c

HAVRE, HØ ETC.

Havre, hvid, pr. Ton \$24 til 25.00
Hø, Timothei " " 12.00
" Kløver " " \$8 til 10.00
" Alfalfa " " \$8.00
Halm " " 6.00
Mals " " \$23.00
Bønner pr. Pund 2 a 3c
Tørrede Erter pr. 100 lb. 1.75
Grønne " " 2.25
Humle.....pr. Pund 9 a 10c

FLOUR.

Olympic.....pr. bbl. \$4.50
Swan..... " " 4.50
Snowball..... " " 4.40
Idaho..... " " 3.85
Daisy..... " " 4.00
Big Bend..... " " 4.50
Havremel..... 100lb 2.87
Rugmel..... " 2.15

FEED.

Knust Byg pr. Ton. \$28.00
Bran " " 13.50
Shorts " " 15.00
Chicken feed " " 22.00
Chop " " \$18.00
Knust Mais " " 23.00
Oljesæge " " 23.00

POTETES.

Burbanks pr. Ton \$8.00
Gulrod pr. 100 Pund 40 Cts.
Rødbeder " " " 50 Cts.

FRUGT.

Jordbær pr. crate \$1.25
Apelsiner " Box. \$2.50 a 3-00
Lemoner " " \$3.00 a 3.50

SMØR OG OST.

Wash. Meieri Smør pr lb. 18c
Ost. " " pr. lb. 16c
Ost pr. lb. 12c

ÆG, HØNS etc.

Høns pr. Dusin \$4.00 a \$5.00
Gjæs " " 9.00 a \$9.50
Kalkuner " lb 12 a 13c
Æg " Dusin 15c

KVÆG, FAAR OG SVIN.

(Levende Vægt.)

Stude pr. 100 lb \$32.25 a \$3.50
Kjøer " " " 2.50 a \$2.75
Svin " " " \$4.75 a \$5.00
Faar " " " \$3.25 a \$3.50

Abstracts of Title,

in all Lands in Pierce County

Furnished by

Commonwealth Title & Trust Company

1219 Pacific Avenue.

Telephone 101 - - Tacoma, Wash.

Stäng Dören.

„Se ikke saa misfornøiet ud, Edvard, naar jeg kalder dig tilbage at stænge Dören. Jeg føler, hvorledes Marsvinden blæser ind.“

„Undskyld mig, Bedstefar, jeg burde ikke have været saa skjedesløs.“

„Lad dette tjene dig som et lidet Vink for Fremtiden. Igjennem din Livsvandring maa du tænke paa andres Vel. Denne lille Tildragelse kan ogsaa tjene til Belysning af andre vigtigere Emner. Der findes ogsaa Døre af andre Slags, som du omsorgsfuldt maa stænge.“

„Hvad for Døre mener du, Bedstefar?“

„Sid ned en Stund, saa skal jeg opregne dem for dig.“

For det første maa Dören til dine Ören stænges imod Indtrykket af de onde Raad og letsindige Talemaader, som du faar höre af Kamerater i Skolen og unge Mænd, som du kommer sammen med; sker ikke dette, er du ödelagt. Lad dem engang faa Magt med den Dör, og jeg giver ikke meget for Edwards Fremtidsudsigter.

Dören til dine Öine maa ogsaa stænges for skadelige Böger, letsindige Romaner og usle Skrifter, i modsat Fald vil dine Studier forsømmes, og du vil vokse op som uvidende og unyttig. Du maa ogsaa stænge dem for meget, som udstilles i Butikvinduer, ellers vil du ikke opspare noget for din egen Del og endnu mindre for andre.

Dören til dine Læber behöver særskilt at varetages. Den beskytter nemlig et uroligt Lem, som kan blive til Gavn for slet Selskab, som indslippes gjennem Dörene til Öine og Ören. Men Læbernes Dör har meget let for at blæse op, og vil, om den ikke vogtes vel, udslippe Ord, snakke ud i Veiret, eller andet gemment, daarligt Töv. Jeg vil raade dig til at holde den Dör ofte stængt, indtil du faar mere Kundskab og Erfarenhed, saa at du kan have noget godt at sige.

Din Hjertedör maa lukkes godt til for Fristelsen, thi dets Dörvogter, Samvittigheden, bliver meget ligegyldig, dersom du ikke lytter til dens Stemme—ja, saa ligegyldig, at den tilsidst sovner paa Post. Men for at du kan opfylde, hvad jeg har sagt, maa du bede, at Gud ved sin Helligaands Naade maa dygtiggjøre dig til med al Flid at vogte din Hjertedör. Og nu, min kjære Edvard, har jeg ikke mere at sige dig. Farvel.“

Amerikas første Missionärer i Palästina.

I Aaret 1819 forlod Pliny Fisk og Levy Parson sit Fædreland Massachusetts for at arbejde som Missionärer i Palästina. De var de første Sendebud fra Amerika, som af Kristi Kjærlighed blev tvungne til at forkynde Evangeliets Budskab i det hellige Land. Levy Parson gik allerede i Februar 1822 hjem til det Jerusalem, som er oventil. Da skrev Fisk til Jonas King, en ung Ven fra hans Hjemsted, som netop da opholdt sig i Paris, at han maatte komme og hjælpe ham i Missionsarbeidet. King var sine Forældres eneste Sön, han var reist til den store Hovedstad for at forberede sig til en Professorstilling ved Amherst-Kollegiet i Amerika, og han tænkte aldeles ikke paa at blive Missionär. Han modtog Fisks Brev i en Vens, en rig Kjöbmands Forretningslokale. Han gik af-sides for at nedlægge denne Sag for Herren. Efter en Times Forløb opsögte han atter Kjöbmanden, gav ham Brevet og spurgte om hans Mening. Brevet indeholdt en Formaning til at skynde sig og ikke engang oppöbie Reisepenge fra det amerikanske Missionsselskab. Det lød: „Herren vil nok böie rige Mäands Hjerter, saa du faar den nödvendige Sum til et treaarigt Ophold i Palästina.“ „Hvad skal jeg gjøre?“ spurgte King i stor Bekymring. Hans Ven sagde: „Reis!“ „Men hvad skal der blive af mine gamle, svage Forældre i Amerika?“ „Jeg vil være deres Sön i dit Sted“, svarede Vennen. — „Saa reiser jeg da til Jerusalem.“ „Gör det,“ sagde Kjöbmanden, „og tag her Papir og Pen og skriv til min Ven Thomas Vaddington i St. Remy, Frankrige, til Louis Mertens i Bryssel, til Claude Crommelin i Amsterdam og til John Venning i St. Petersburg, fortæl dem Omständighederne, og at du har besluttet dig til at reise, sig dem, at jeg vil give en Femtedel af den tiltrængte Sum og henstiller til dem, om de vil binde sig til et lignende Belöb.“ Gud böiede disses Hjerter, saa de som en Mand gav sit Ja.

Efter Jonas Kings Afreise besøgte Kjöbmanden hans gamle Forældre i Amerika. De kjöndte ham ikke, men modtog ham venlig. Da han havde sat sig ned, sagde han: „Jeg havde en Ven, som sagde til mig: hvad skal jeg gjøre? Da svarede jeg: Reis! Men, sagde han, hvad skal der blive af mine gamle, svage Forældre i

Mt. Tacoma Route

Tacoma & Columbia River Ry.

TIME CARD.

Effective June 1, 1898.

Leave Lake Park.	Arrive Tacoma.	Leave Tacoma.	Arrive Lake Park.
*7:00 A. M.	*7:40 A. M.	*7:45 A. M.	*8:25 A. M.
8:30 A. M.	9:10 A. M.	9:45 A. M.	10:25 A. M.
12:00 M.	12:40 P. M.	1:45 P. M.	2:25 P. M.
4:30 P. M.	5:10 P. M.	5:15 P. M.	5:55 P. M.
6:00 P. M.	6:40 P. M.	6:45 P. M.	7:30 P. M.

*) Except Sunday.

Connects Tuesday, Thursday and Saturday with Stage Line for Benston, Glenis, Eatonville, Meta, Elbe, Ashford, Longsmire's Hot Springs and Mineral City, carrying freight, passengers and mail. For further particulars apply to

E. O. Erickson Agt.
Parkland, Wn.

E. G. Dorr, G. F. & P. A.
Tacoma, Wn.

Lindahl

Photographer.

Studio 919 C Street.

TACOMA, WASH.

Amerika? Jeg svarede: Jeg vil i dit Sted være deres Sön. Da sagde han: Saa reiser jeg til Jerusalem, uagtet jeg ikke ved, hvad der vil möde mig.“ — „De er den fremmede Kjöbmand!“ raabte den gamle straks og omfavnede ham med stor Glæde. „Lad os bede“, sagde Faderen, og de böiede Knä for at sige Herren alt, som röerte sig i deres Hjerter. Ved Bordet spurgte den franske Kjöbmand med Eftertryk: „Angrer I ikke dette Offer, da I tillod oders eneste Sön at blive Missionär?“ Den gamle Fader svarede: „Saa elskede Gud Verden, at han hengav sin eneste Sön, paa det at hver den, som tror paa ham, ikke skal fortabes, men have det evige Liv. Skulde jeg da forhindre vor eneste Sön fra at lyde vor himmelfarne Frelsers Befaling: Gaar ud i al Verden og prädiker Evangelium for hele Skabningen?“

Alle nærværende var dybt grebne, dog isär den unge Kusk, som havde kjört Kjöbmanden. Som denne senere forklarede, begyndte han først nu at fatte Missionens store Betydning. Han gav Kristus sit Hjerte og blev Hedningemissionär. Det var Henrik Lyman, den ädle Martyr, som i Aaret 1834 faldt ved Munsöns Side for de blodtörstige Battas paa Sumatra.

Jesus tog det alt.

En troende Kvinde, der laa paa et smerteligt Sygeleie, ventende paa sin Frelsers Komme, fölte en særlig Vederkvælgelse ved at ihukomme Esaias's liflige Evangelium: „Han er saaret

for vore Overtrædelser og knust for vore Misgjerninger; Straffen laa paa ham, at vi skal nyde Fred, og vi har faaet Lægedom ved hans Saar.“

En Dag blev hun spurgt af en Ven, om hun ikke led meget? „Jo,“ svarode hun og tilföiede, idet hun pegte paa sin Haand: „Men der findes ingen Nagler her; han havde Naglerne, — jeg har Freden! Derpaa lagde hun Haanden paa Panden og sagde: „Her er ingen Torner; han havde Tornerne, — jeg har Freden!“ Endelig röerte hun ved sin Side og sagde: „Her sidder intet Spyd; han havde Spynet, — jeg har Freden!“

Et lyffeligt menneske.

Det var i den europæiske Syvaarskrig. Den preussiske Arme skulde foretage en Bjergmarsch Schlesien. Men det gik for langsomt for den rastløse Konge, Fredrik den store. Ved siden af ham red den fromme General Schmottau, over hvem den fritænkteske Konge lod sin Utaalmodighed faa Luft i spottende Udtryk om hans Fromhed.

Da Kongen endelig hörte op med sin Spot, sagde Schmottau rolig, men bestemt: „Deres Majestæt er mere vittig end jeg og tillige mere lærd. Desuden er I min Konge. En Sammenligning mellem os er i enhver Henseende umulig. Men alligevel magter I ikke at beröve mig min Tro. Og skulde det lykkes Eder, saa havde I ikke alene tilföiet mig en uoprettelig Skade; men I havde tillige skadet eder selv.“

Kongen spurgte den kjække General med barsk Stemme og Yrdeslyn i Øinene: „Hvad skal det betyde, Hr. Schmettau? Jeg skulde skade mig, naar jeg berøvede Dem Deres Tro?“ „Deres Majestæt tror vist i mig at have en god Officer, og jeg haaber, at I ikke skal tage fejl. Men kunde I faa taget min Tro fra mig, saa havde I gjort mig til et ynkeligt Væsen, til et Rør for Vindene, som I ikke kunde stole det mindste paa,“ svarede denne. Kongen lang en Stund. Ende lig sagde han venlig: „Sig mig, Schmettau, hvad er det egentlig, De tror?“ „Jeg tror paa den guddommelige Forløsning fra alle mine Synder, jeg tror paa et guddommeligt Forsyn, som har talt hvert Haar paa mit Hoved, og endelig tror jeg et evigt, herligt og saligt Liv efter Døden.“ „Og dette tror De virkelig uden at tvile?“ „Ja, i Sandhed, Deres Majestæt.“

Da trykkede Kongen bevæget Schmettaus Haand og udbrød: „Schmettau! De er dog et lykkeligt Menneske.“

Var det Dig?

Der var en, som sagde et uvenligt Ord, som saarede en anden dybt. Var det Dig?

Der var en, som var tankeløs og selvgod i sin Opførsel og Handlemaade. Var det Dig?

Der var nogen, som skarpt dannede en andens Opførsel. Var det Dig?

Der var en, som gjorde Bemærkninger ved en andens Klæder. Var det Dig?

Det var en, som laante en Bog og siden beholdt den maanedesvis. Var det Dig?

Der var en, som aldrig tænkte over, om en Anden blev smæret af hans eller hendes sarkastiske Ord. Var det Dig?

Der var en, som Dag ud og Dag ind aldrig gjorde noget for at glæde andre. Var det Dig?
(Efter Dec. Post.)

Fra Parkland.

Kvindeforeningen møder Onsdag den 17de Aug. Klok. 2 Eftermid. hos Mrs. Rev. N. Christensen.

I sin Have her paa Parkland fandt Mr. John Lunke for en Tid siden en Jorbaar, som maalte 9 Tommer i Omkreds.

Mr. og Mrs. A. Halvorsen med Datter fra Spring Grove, Minn., har i denne Uge været i Besøg hersted hos Mr. og Mrs. J. O. Brottum.

Professorerne Hong og Petersen arbejder nu af al Kraft for at faa istand Cirkulærer og Kataloger for Skolen. I Løbet af et Par Uger vil disse Sager være færdig til Forsendelse, og vi haaber da, at alle Skolens Venner vil skrive efter Kopier af samme.

Bekjendtgørelse.

Past. Haus M. Gundersens Adressu er nu: 313 9th Str., Hoboken N. J.

Betalt for Herold.

N. Anderson, Oslo P. O. Wis, A. B. Wollan, Starbuck, Minn, hver \$1.00, Ole Hansen, Grantsburg, Wis, Mrs. Amalie Mortensen, Seattle, Wash, Mrs. Ole Muri, Myers P. O. Mont, Mrs. John Hammerstrom, Junction P. O. Mont, Jacob Bestul, Scandinavia, Wis, hver 50 Cts.

Til et vordende Barnehjem.

Past. K. Hovde, Grand Forks, Minn, \$1.00.

Parkland, Wash. 11te Aug. '98. T. Larsen, Kasserer.

Vor Frelers norsk luth. Kirke

Hj. af So. J og 17th St. TACOMA, WASH.

CARLO A. SPERATI, Pastor.

Bopæl: 2550 So. I St.

Gudstjenester:

Søndag 9:30 A. M. Søndagskole.
 " 11 A. M. Høimessgudstjeneste.
 " 7:45 P. M. Aftensang.
 Onsdag 8 P. M. Kor Øvelse.
 Lørdag 9 A. M. Lørdagskole.
 Hver 1ste og 3die Torsdag Aften i Maaneden, Ungdomsförening.
 Hver 2den og 4de Torsdag Ef. m. i Maaneden, Kvindeförening.

THE METROPOLITAN BANK

I Vanderbilt Building, Hj. af Pacific Ave. og 13de St.

Åben daglig fra Kl. 10. til 3.
Lørdag fra Kl. 10. til 12.

H. W. Cassar.
C. W. Snow.
W. S. Selvig.
S. S. Vanderbilt.

President
V. President.
Cashier
Asst. Cashier.

4 per ct Rente

Renterne udbetales hver 6 Maanedes, 1ste Januar og 1ste Juli. Anbøininger paa alle Sted r i Europa. De skandinaviske og det tyske Sprog tales.

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK

BERLIN BLDG. COR. 11th & Pac. Ave.

CAPITAL, : 100,000.

A. G. Johnson. President
G. Steinbach. Vice President
S. E. Snatvold. Cashier

Betaler 5 per Cent Rente paa Spareindsætninger.

Kjøber og sælger Bøxer paa alle ledende Byer i de Forenede Stater, Canada og Europa, samt "Money Orders" paa alle Postkontorer i Norge, Sverige Danmark og Finland.

General Agenter for de første transatlantiske Lampslids Linier. Agenter for alt ufolgt N. P. R. R. Land i Washington.

A. S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass. Estimates Given on Papering and Glazing. We Carry a Full Line of Wall Paper and Room Mouldings, Gasht and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 505. Tacoma Wash.

Where is the place They Save Money?

In buying your groceries it would be well to see that your Store is reliable and if their goods don't prove as they represent it return it and get your money back.

We quote you a few prices as follows:

Olympia Flour	\$1.25 per sack, per bbl \$4.90
White Swan Flour	1.20 per sack, per bbl 4.80
White Hawk Flour	1.15 per sack, per bbl 4.50
Gold Dust Flour	1.10 per sack, per bbl 4.30
Winnebago Flour	95 per sack, per bbl 3.70
Big Bend Flour	1.15 per sack, per bbl 4.50

We have a brand of Flour put up especially for our trade called the Idea which we guarantee to give satisfaction. Ideal Flour per sack \$1.10, per bbl \$4.30.

5 Gl. Kegs Gold Drip Syrup	80c.
Fruit Jars measure, pts 55; Qrts 65c ½ Gl. 75c.	
Arbuckles Coffee,	15c.
2 lbs Luxury Coffee which is better than Arbuckles	25c.

EBERT'S GROCERY.

1338 Pac. Ave. and 1339 R. R. St.

TACOMA, - - - - - Wash.